

kunne overføres paa denne Sag. Jeg vil haabe, at de mange Forslag og de mange Forhandlinger ikke skulle føre til, at vi faa et daarliger Resultat, end vi kunde have faaet ved straks at tage Beslutning, men eet kan i alt Fald konstateres, og det er, at de mange Planer og de lange Overvejelser have ført til, at Forslaget er blevet betydeligt fordyret, efterhaanden som Sagen er skreden frem.

En Omtale af Forslaget vil rettest kunne sammentrænges om de to Spørgsmaal: den tekniske Side af Sagen og den finansielle Side. Hvad det første angaar, har det været en ikke ringe Ulempe for Medlemmerne, at det Kort, som omtales i Bilaget til Forslaget, vist først i Dag er blevet omdelt, saa man ikke har haft Lejlighed til ved Hjælp af Kortet at orientere sig i det nye Forslag, og da Bilagene næsten helt igennem støtte sig til Kortet, har det selvfølgelig været ret vanskeligt at faa dannet sig den Anskuelse om Forslaget, som man naturligvis bør have, før man med Bestemthed tør udtale sig derom.

Jeg er af en modsat Opfattelse af den, det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) udtalte, naar han siger, at det er hans bestemte Mening, at Forslaget, som det nu foreligger, løser Sagen paa den bedste Maade. Jeg er fremdeles af den Opfattelse, at det Forslag, der fik Flertallet for sig i dette høje Ting i Fjor, var det bedste. Det vilde bl. a. føre til, at Havnepladsen blev mere samlet, hvorved det blev lettere at benytte det store Personale, der skal til. Dette, at man spreder Havnen i en saadan Grad som her foreslaaet, vil medføre Ulemper saavel for Staten som for de forskellige Eks- og Importører, som skulle benytte Havnen. Endvidere vilde Havnen have faaet en fortrinlig Beliggenhed i Læ af de høje Bakker, bedre Sporforbindelse til Jernbanen, ligesom Havnens Beliggenhed i det hele taget vilde være blevet langt bedre i Forhold til Jernbanestationen end saaledes, som det er foreslaaet i dette Forslag. Den gode Sporforbindelse, der kunde etableres, frembød efter min Formening saa store Fordele, at jeg ikke tager i Betænkning at sige, at jeg fremdeles nærer den Opfattelse, at det vilde have været den bedste Løsning af Sagen. Det nye Forslag rykker Havnen endnu længere ud mod Vest, hvor baade Søgang, stærke Storme og Isdrift til Tider vilde være højst generende. Og en Retstrømsindsjeling — dette Ord har man ganske vist ikke hørt i Debatten sidste Gang, Sagen var til Behandling,

men første Gang, Sagen var fremme, blev dette Ord hyppigt nævnt — er det umuligt at gennemføre ved Esbjerg, den vil derfor heller ikke blive gennemført ved dette Forslag.

Det er allerede omtalt, at man faar 1,800 Fod Bolværk, 1,000 Fod med 28 Fods Vanddybde og 800 Fod med 24 Fods Dybde. Saa er det anført som en af de Fordele, den nye Havn skulde byde paa, at man kom nærmere England. Det er rigtigt, man kommer 4,500 Fod nærmere England, men om det skulde have nogen saa særlig stor Betydning, at der var Grund til at føle det som en Fordel, turde vist nok være tvivlsomt. Jeg nævner det kun, fordi man synes at være ude efter at finde de flest mulige Fordele, der kunde tale for, at man netop vælger dette Forslag.

Det, som for mig spiller en stor Rolle, naar Talen er om det nye Forslag, er en Udtalelse af de sagkyndige, og det maa man sikkert fra alle Sider indrømme, at Tinget her i dette tekniske Spørgsmaal i alt væsentligt lader sin Afgørelse være afhængig af de sagkyndiges Mening. Ved sagkyndige tænker jeg her navnlig paa Vandbygningsdirektøren, der er kendt som en meget dygtig Mand netop paa dette Omraade. Den Udtalelse af de sagkyndige, der for mig spiller en betydelig Rolle, er den, at man ved at foretrække den vestlige Havn ikke løber nogen Risiko, og at der ikke er nogen Grund til at nære nogen Frygt for, at Strømforholdene skulle ændres derved. En saadan Udtalelse kunde vi ikke faa om de Projekter, der forelaa i Fjor, og det var en ikke lidt medvirkende Aarsag til, at jeg modsatte mig at gaa den Vej. Denne Hindring er altsaa nu bleven fjernet, og det anser jeg for overordentlig vigtigt, naar Talen er om dette Forslag. Jeg vil nemlig ikke gøre mig klogere end de sagkyndige paa dette Spørgsmaals Omraade, og naar man ikke kunde faa en bestemt Udtalelse fra den Side om, at Strømløbet, som betinger en isfri Havn om Vinteren, ikke ved det paatænkte Anlæg vilde forandre sit Leje, hvorved hele Forholdet vilde forrykkes, var det utænkeligt for mig at gaa med til Forslaget om en vestlig Havn. Nu er denne Udtalelse fremkommen, og det er for mig det vigtigste af det, der taler for dette Havneanlæg.

Medens der altsaa fra sagkyndig Side siges, at der egentlig ikke løbes nogen Risiko ved at vælge det Forslag, der her foreligger, kan det ikke nægtes, at den finansielle Side af Sagen virker ved første Øjekast noget afskrækkende. Det er ret